

OPINIONS

En el «Ronsana» del mes anterior, en la «Sección agrícola y ganadera» hi havia un comentari sobre el descens del preu dels porcs, qualificant l'articulista aquesta baixa com a curiosa. No obstant jo no li trobo gens. Ho veig bastant clar.

No és la primera vegada que al nostre país s'han donat baixes en els preus. Però aquestes NOMES es donen per als qui han de vendre els seus productes. Pensem que en les botigues poques vegades hem vist abaixats els preus. Eh, que és estrany?

Si aquesta vegada els porcs han baixat considerablement de preu és a causa d'una política econòmica mal portada. S'han fet unes importacions de porcs en un moment en que era necessari no fer-ne. També s'han fet importacions d'altres productes en moments gens adients perquè es portessin a terme.

I els perjudicats sempre són els mateixos. I després surten tot una pila d'intermediaris, que per més magres que estiguin les vaques, a més a més de no perdre-hi i guanyar-hi, a sobre no hi deixen guanyar.

Tot això no és sinó una petita expressió d'un problema bastant gran.

Josep Margenat i Escobairó

SOBRE EL PLA D'ORDENACIÓ

El dia 20 de maig va tenir lloc a la Casa de la Vila una reunió que l'Ajuntament havia convocat perquè tots els que havíem presentat impugnacions al Pla General d'Ordenació del nostre poble i els afectats per aquestes impugnacions tinguessin ocasió d'exposar més àmpliament les seves raons, o de defensar-se, segons el cas. L'objectiu era possibilitar que els membres de l'Ajuntament poguessin tenir més elements de judici a l'hora de discutir i de dictaminar els diferents aspectes d'aquest Pla.

Nosaltres vàrem pensar —i vàrem dir a algun membre de l'Ajuntament— que vàiem molt difícil que d'aquesta reunió se'n pogués treure res en clar, doncs hi havia massa interessos particulars pel mig, i que aniríem a perdre el temps. Hem de reconèixer que estàvem ben equivocats, i que l'Ajuntament va tenir una gran vista en aquesta ocasió, doncs se'n van aclarir moltes de coses, i d'importància.

Per exemple, entre altres coses que estaven bastant confoses, va quedar clar, pels membres de l'Ajuntament que hi assistiren i per les altres quaranta o cinquanta persones:

— Que el procés que segueix un Pla General d'Ordenació és: L'Ajuntament l'encarrega a un tècnic, aquest el confecciona «en secret», i un cop fet el presenta a l'aprovació de l'Ajuntament. Si l'Ajuntament

l'aprova inicialment, s'exposa al públic durant un mes, perquè tothom tingui ocasió de dir-hi la seva. Es recullen totes les observacions que s'hagin fet i s'entreguen al tècnic perquè les informi. Un cop informades, l'Ajuntament (en sessió pública) ho discuteix, i aprova o no aprova, amb votacions si cal, cada un dels aspectes d'aquest Pla objecte de polèmica. Un cop posats més o menys d'acord, aquest Pla d'Ordenació, junt amb totes les impugnacions, informes tècnics, Actes de l'Ajuntament, etc., s'envia als Serveis Tècnics Provincials per a la seva definitiva aprovació, o devolució sense aprovar, si així ho creuen convenient. (Al nostre poble s'hi ha afegit aquesta altra reunió voluntària que comentem i que no hi obligava pas la llei).

— Va quedar clar, també, que mentre els tècnics confeccionaven el Pla, ja tenien més de 20 plànols de finques de particulars en els quals es demanava la qualificació que desitjaven per al seu terreny.

— Que encara que no hi hagi «Zona Industrial», o sigui mínima, es poden instal·lar indústries amb més de 5.000 llocs de treball.

— Que els promotors d'urbanitzacions, en les quals s'hagin «descuidat» de reservar «Zones Verdes», vénen obligats a comprar-ne allà on n'hi hagi.

— Que el solar que hi ha al mig de La Sagrera, sota els col·legis, és tan especialment apte per a construir blocs de pisos, i per res més, que ni les impugnacions que hi ha de tots els veïns, ni la del mateix propietari del solar, han pogut fer canviar d'opinió al tècnic.

— Que el propietari —o co-propietari— d'aquest solar és el Sr. Secretari de l'Ajuntament.

— Que aquesta gent que s'oposa a què es construïxin blocs de pisos al costat de casa seva i al seu terreny, i que creuen més convenient construir-los més avall, a un lloc que en comptes de perjudicar afavoreixi la progressiva unió dels dos més importants barris del poble, és —segons van dir— antisocial i propi de senyors feudals.

— Que, en canvi, deu ser molt social destinar a urbanitzable el millor terreny de cultiu i regadiu del poble, d'un gran propietari, que es conreat per una bona quantitat de petits pagesos com a horta particular, i que és la base de la seva economia.

— Que, al revés de La Sagrera, és impossible construir més blocs de pisos al costat dels que hi ha a l'Urbanització «Can Torras».

— Que el tècnic, malgrat els seus estudis i bona voluntat —segons ell

mateix va dir— es pot equivocar, i que ara és l'Ajuntament el qui ha de donar la seva opinió i fer valer els seus drets.

— Que serà molt interessant, tal com ho va ser per l'Ajuntament escoltar l'opinió de la gent del poble, escoltar ara l'opinió de tots i cada un dels membres de l'Ajuntament, doncs no dubtem que la tindran ja formada i estaran esperant el moment de manifestar-la.

Es van aclarir més coses, de menys importància o que potser ara no recordem, però com que l'Ajuntament també va tenir la lluminosa idea de gravar en cinta magnetofònica tota la reunió (que va durar més de quatre hores), suposem que tots els membres de l'Ajuntament (els quatre que hi assistiren i els tres que hi faltaven) tindran suficients elements de judici a l'hora de discutir i de dictaminar, que és del que es tractava.

Cal agrair, doncs, com va dir el Sr. Enginyer que ha fet la planificació, l'amabilitat de l'Ajuntament en donar unes facilitats i permetre una democràcia (voluntària) que mai havia vist a cap poble en la seva llarga experiència de fer Plans d'Ordenació i que constituïa, per tant, un vertader cas insòlit.

Un grup d'assistents a la reunió

GENT DESCONTENTA

D'un temps ençà que a molts llocs del nostre poble, especialment llocs públics on s'hi concentra la «classe mitja», com per exemple poden ser les botigues i els bars, jo he pogut sentir certs comentaris de disconformitat o, millor dit, de protesta, contra determinada companyia subministradora d'electricitat.

El motiu d'aquestes protestes no té res a veure amb el subministre d'electricitat en si, sinó que més aviat radica en els sistemes de cobrança.

Aquests comentaris s'agafen principalment en tres punts: en primer lloc hi ha el fet que la gent no sap quan se li vindrà a revisar el comptador; i evidentment quan se li ha passat és molt possible que no se n'hagi enterat. En segon lloc, he sentit a dir, també, que hi ha vegades que s'ammunteguen unes quantes factures d'uns quants mesos, i aleshores va més malament pagar una quantitat relativament grossa de cop que no pas en petites parts. Per últim (i que consti que no m'ho acabo de creure, i que ho dic perquè ho he sentit dir) diuen que potser alguna vegada els han cobrat una quantitat superior a la que corresponia.

A part d'això, i si ens posem una mica paternalistes, i ens posem en el lloc de l'encarregat de passar a cobrar, veurem que, sense cap altre interès que el del propi sou, se n'ha de sentir a dir de bastant grosses.

No hi hauria manera d'arribar a un comú acord en bé de tots plegats?

Josep Margenat i Escobairó